

عنوان مقاله:

بررسی میزان اثربخشی بازی درمانی بر کاهش علائم دفاعی-مقابله ای کودکان مبتلا به نافرمانی مقابله جویانه

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی سلامت، علوم تربیتی و روانشناسی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

فرانک صالحی - کارشناس روانشناسی، دانشگاه پیام نور مرکز میاندوآب، میاندوآب، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه و هدف: کودکان مبتلا به اختلال نافرمانی مقابله جویانه الگویی مداوم از رفتار خصمانه نسبت به شخصیت های مقتدر از جمله والدین، مراقبین یا معلمان خود نشان می دهند. هدف پژوهش حاضر بررسی میزان اثربخشی بازی درمانی بر کاهش علائم دفاعی-مقابله ای کودکان مبتلا به نافرمانی مقابله جویانه میباشد. روش: در این پژوهش باتوجه به موضوع مورد بررسی از روش مرور نظام مند یا سیستماتیک استفاده شده است. فرآیند جمع آوری داده ها در مرحله نخست با استفاده از کلیدواژه های (بازی درمانی، دفاعی-مقابله ای، نافرمانی مقابله جویانه) در پایگاه های فارسی sid, jps و معادل این کلیدواژه ها در پایگاه های انگلیسی Scopus, google, Pub Med, Scholar، بدون توجه به بازه ی زمانی خاصی، مقالات جمع آوری شد. یافته: در مجموع ۷ مقاله فارسی که ۳ مقاله به انگلیسی نیز ترجمه شده اند مستقیماً با موضوع مطالعه حاضر مرتبط بودند، وارد فرآیند پژوهش شدند. در کل یافته های مطالعه حاضر نشان داد که استفاده از رویکرد بازی درمانی و زیرشاخه های آن چون شن بازی و قصه درمانی باعث کاهش اختلال رفتار ODD در کودکان میشود. نتیجه گیری: نتایج بررسی مطالعات نشان داد که این اختلال در دوران کودکی (۳۰ درصد) پیدا شده و با پیش روی سن باعث ایجاد اختلالات دیگر میشود که بهبودی در دوران بزرگسالی تقریباً غیر ممکن است. بنابراین این اختلال از اهمیت بالایی برخوردار است پس بهترین رویکرد درمانی که روانشناسان و مربیان زیادی این رویکرد را پیشنهاد می دهند، بازی درمانی است که باعث ایجاد ارتباطی سالم میان کودک مبتلا و والدین یا مربیانشان می شود و تعاملی جهت کاهش اختلال نافرمانی مقابله ای را مهیا می سازد.

کلمات کلیدی:

بازی درمانی، دفاعی-مقابله ای، کودکان، نافرمانی مقابله جویانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1688132>

